

מנוף "שמרו משפט" * ניד מודה לך על: הזמנות, עקלם, טווינס, חותרי עיטאות, פקסין, גויטין * ומן לבعد שלא קפוח מוכחות: למחות היב"ד, תל"ג גמור, למחוק דעתנו, ולאן בכוורת, ובטעים

ازורה כל' בעל - לפרש בנופה השט"ב - מה שהוחתם בדו"ד דאיישות: שאין לה שום תוקף - בכל הנוגע ל"חויב גירושין"
[והכרה לא"ד הטעיר מכשול ד"שת איש" - שע"ז יוזף מחהפר מה שהוחתם בש"ת אגר"ם - ובמאנר ספירים האלקטרוני של "בר-אלין"]

הן ידוע היטב, חומר הכשלון של "גט מעושה" - מה שהחוצהותה היא הריסת חומת קדרותן של ישראל, ופירצה חמורה בהתרת "ашת איש" לעלמא הי" - וכברת המעטה "ממורום" כישראלי רחל". ומהאי טעמא - נזהרו המורים מועלם: שלא לחיב את הבעל במתן גט - כאשר אין חיבור ע"ז - ברור להלכה. ומטעם זה, הריעשו כל גודלי ישראל - נגד החוק האומלל הנקרא "געת לאו", מה שנחקרה בינוי יארק - בהשדרות רע-בניהם ריפורמים, מה שבשבועה יצא נגד חוק זה - "קול קורא" עם יותר ממאה חתימות מגודלי דורינו - שהכרז: שככל גט - ניתנן תחת הלחץ של חוק הזה, הוא פסול ובטל - מכח דין "גט מעושה", והרבאים יורעים לכל תופשי תורה ומרוי הוראה בישראל.

ויש לדעת, שחוק "געת לאו" - יש לה שני שלביים: שככל בעל - הבא אל השופט לדריש ממו"ס "סוייל דיווארט", [מה שנדרש לו - ב כדי שיכל לישא אשה אחרת - באישור חוק המדינה "מעירוזש לייסענס"], שלא ניתן לו - רק כשיפטו מקרים את אשתו בוגט. והגמ' דבש"ת אגר"ם (מל"ע חמ"ז, ס"ק ק"י) כותב שאין בזה חשש - מן הטעם: רכיוון דאין עשיים עמו בפועל שם "רעעה" - אלא דבשחוא בא בקשה מהם "טובה": ליתן לו "דיווארט" - או אינים עושים לו מבוקשו - שוב לא נחשב בכפיה. אולם, גם הוא מרגיש (פס. ד"ז), שידקדקו שלא יעשו החוק - באופן שיונישו בו ממן או במאסר - אם ישא אחרת בלא נתינה גט, Dao שפיר יתכן שנחשב בכפיה, [ובמאנר "בר-אלין"] - נודיעו דבריו בזה, וליתר ביאור - ראה מל"ד (ק"ה)]. אמן הרבה גורלים - חששו אף על חוק זה "געת לאו" הראשון, דמלבד מה שփחו - מכל התערבות ממשתיי כ"ש בענייני גיטין - שחוצהותה מי ישונה. הלא אף מצד ההלכה - יש בוגט ממשום חישש ד"גט מעושה" אף ב"מניעת טוביה" גרידא - כשהבעל פטור מרינה מגרשה, [ומדובר ע"ז] - ראה מל"ד (ק"ג).

והנה, באגר"ם בתשובה שלalachי (פס. כי ק"ג) - הוא מшиб שם על שאלה אחרת - מענין לענין באורה עניין של "געת לאו" (הראשון): אם ראי לחתנות - בשטר התנאים: שאם יבוא לידי פירוד ח"ז - או לא יעכ卜 הבעל מליתן גט פיטורין]. - כאשר יצוחה היב"ד פלני, עכ"ל השואל. והוא מшиб ע"ז - בזה"ל: והנה בונת תנאי זה - הוא: שיבירחו בערכאות - ע"י שימרכו ליתן "דיווארט" - שיציצוו שני הצדדים להבי"ד, [וממשיך (ד"ה וא"ה) ו"ל": והנה למעשה - חוספת תנאי זה מותר, ואם מחמת זה מפדרים גט - לא היה נחשב בוגט מעושה (ענין נס לעיל דמי ק"ג), ובאמת החוטלת להציג שניהם מחייב עיגון - הוא דבר גודל וכו', עכ"ל. [ולביואר דבריו - ראה מל"ד (ק"ג)].

ולמעשה, אכן נתבלה החוק - הידוע כ"געת לאו" (הראשון), ותוצאתו לאஇירה מלבא - וכמו שחשו הרבה מגודלי ישראל - שראו את הנולד, כי בוגט קצר לאחר שיצא החוק הראשון, כשראו ה"רע-בניהם" שזו לא הטלה - ר"י לחץ על הבעל למתן גט. השתדלן אצל השלטון - לחוק את ה"געת לאו" השני: המعنיש את הבעל - הממן מליתן גט - בנתינת כל רכשו. לאשותו, ועד כדי לאמרו בכלא - ע"י חובי שלומי קנסות של הרן רב. ועל חוק זה שני - שאבן מהו "הענשה" על מניעת נתינה גט, כבר השוו כל גודלי ישראל - בדיעת אחת: שזו מטיל פסול גמור על הגט וכג"ל (ד"ה פ). ושומך רב חרדי - לא הרוחב להבהיר גט הנתין תחת לחץ - של חוק "געת לאו" השני.

ברם, נתקיים בוגט - צעקת הנביא (ישע"ו כי, כ): הרשעים בים גנרש - כי השקט לא יוכל, שבאו איזה פוקר, והכנים בויזוף שניינים עירוניים - בתשובה השנייה של האגר"ם (ק"י ק"ג) הנ"ל (ד"ה וא"ה) - וגם במאגר האלקטרוני של "בר-אלין", והחסיר הרבה תיבות שם - עם המטרה הניכר - שיחת媚ם מיניה: באילו שהוא מכשיר - גם את ה"געת לאו" השני, עכ"פ כישיש "פסק" - המבוסס על חתימת שט"ב: שיתן גט - אף כשבטור מווה מדינה. דבמקום שהוא כתוב: והנה בונת תנאי זה - הוא: שיבירחו בערכאות - ע"י שימרכו ליתן דיווארט - שיציצוו שני הצדדים להב"ד, המכiso (פס. ד"ה זכ"ל). רק הטעים: "על ידי הומפה זו - יכירחו הערכאות שיציצוו שני הצדדים להב"ד"..., וחסל!

ובכן בקטע הבא (פס. ד"ה פ), מקום שהוא כתוב: "חוספת תנאי זה מותר - ואם מחמת זה מפדרים גט - לא היה נחשב בוגט מעושה, עיין גם לעיל בסימן ק"ז", החסירו והכינו הם - רק המלים: "חוספת דבר זה מותר, והגט לא יהיה גט מעושה...", וחסל! כדי שלא יוניש הקורא - שהוא מדבר רק מ"מניעת טוביה" - שלא ליתן לו "דיווארט". וכבה ע"י הנוסח המוירף - ישחכnu הקורא החטים בשקר, באילו שהוא מכשיר את ה"געת לאו" השני, להזכיר את הבעל למתן גט - ע"י כל הערכאות, עכ"פ כישיש "פסק" - המבוסס על חתימת שט"ב: שעלי ליתן גט - אף כאשריו מחייב לעשותות בן מדינה. וזהו זיוף מהפיך - ומஸול איזום ונורא - המטיל ששה פסლנות על הגט [וכמכואר מעיל"ד (ק"ה)], וכדי בזון וקצף]. [והוגם שאין והטלה אשמה - על חברות "בר-אלין", כי יתכן שהזיף געשה - ע"י מי שמוסר להם ה"risk", אבל איך שヒיה - עכ"פ למור גודל וברור - יוצא לנו מזה: שאין להסתמך על מאגר "בר-אלין" - מבל' לבדוק היטוב במקור הדברים].

והיות שלאחרונה - נתרבו מקרים, שדריינס [ובוררים] - הסחמכו על דברי האגר"ם המזוייפים הנ"ל, לחיבת הבעל במתן גט - אף כשבטרא פטור לגמרי מזה - רק על הסמרק: היה שhabul לתומו - חתום אצלם על שט"ב, ועי"ז הם מטילים עליו לחץ - ע"י בזונות פומביות ד"טירוב", או בכך ה"ערכאות" - המعنישים אותו ב"נתינת כל רכשו לאשתו" - ועד כדי לאמרו "בכלא" ע"י "קנסות דטמונה" [אפילו במקום דלא קיים חוק ה"געת לאו"] - עד שנירש, לחיצים המטילים "פסולים" חמורים - על הגט וכג"ל. אשר על כן אנו מכיריים כדלהלן: [א]. כל' בעל - שחומות "שטייר בירורי" אג"ל ביד"ד - בענייני אישות, חייב להחניש בפיווש - בתוך השט"ב: שחותמתו אינו משיק להם שם ממכות כל' - ול' חיוב מתן גט - ואף לא בתור "יעיון" [שבכטב]. וכן ע"ל שם דבר - מה שיכל' להטיל עליו לחץ כל'שחו ע"ז, ושאם יעבדו ע"ז - או יתבטל תוקף השט"ב. [ראה מל"ד (ק"ג)]. [ב]. אף בשחבעל חותם ע"ל "שטייר בירורי" - מבלי תנאי הגט (הורט ח' מ"מ אמור ל"חידים להחיבו) - או אף רק "לייעוץ" בכתב ע"ל מתן גט, ואם אכן עשו כן - אסור לו ליתן גט כל' ומון שמוות תחת לחץ חתימתו, וכל' מתן גט במצב זה - הוא פסול ובטל.

ועל זה באתי עה"ח - בשם שאר חכרי היב"ד - דסנוף
"שמרו משפט", יומ' ב' לסדר "אצבע אלקומים" (וארא), שלשה ועשרים ים לחושך טבת, תשם"ט לפ"ק.

כיאורים ומקורות מדברי הפורקים - לביסום ההנחות שמעבר לדף - ובפי שמומנו שם:

לעדיין מזכיר ר' יונה דרבנן בפירושו לפסוק **“בְּמִזְרָחֵךְ תַּקְרִבְנָה וְבְמִזְרָחֵךְ תַּשְׁלִיחֶנָּה”** (בבבלי מס' קידושין פ"ד, ע"ג) כי ר' יונה מורה באשלן (אשלאן), ר' יונה המברך על השמש בכאנון (כאנון), ר' יונה המברך על עצמות דניין – בדור השלישי והרביעי – ואכן שחיי איסיך אורתודוקסיה קדומה, ובן כל ארץ ישראל – אף כי בצלב בוטשaws. ולפי ר' יונה ומפניו, ר' יונה יזכיר בפירושו לפסוק **“בְּמִזְרָחֵךְ תַּקְרִבְנָה וְבְמִזְרָחֵךְ תַּשְׁלִיחֶנָּה”** – בבבבלי מס' קידושין פ"ד, ע"ג.